

voldgiftskendelsen, hvornår voldgiftssagen afsluttes, og muligheden for at rette kendelsen eller afsige til-lægskendelse.

Justitsministeriet finder med hensyn til *lovvalg* (dvs. udpegning af de regler, der skal anvendes ved voldgiftsrettens afgørelse af sagens realitet), at voldgiftsretten skal anvende de retsregler, som parterne har valgt. Hvis parterne ikke har aftalt noget om lovvalget, bør voldgiftsretten bruge de lovvalgsregler, som voldgiftsretten finder anvendelige, til at udpege, hvilke materielle retsregler sagen skal afgøres efter.

Denne ordning stemmer overens med UNCITRAL's modellov, og Justitsministeriet finder, at ordningen desuden må anses for rimelig i både internationale og nationale voldgiftssager. I internationale voldgiftssager kan voldgiftsstedet være bestemt ud fra helt andre hensyn end de materielle retsregler eller lovvalgsregler, der er gældende på voldgiftsstedet, og det er derfor efter Justitsministeriets opfattelse hensigtsmæssigt at give voldgiftsretten mulighed for efter et skøn over sagens omstændigheder at bestemme, hvilke lovvalgsregler der skal anvendes. I nationale voldgiftssager fører en sådan ordning ligeledes til rimelige resultater, eftersom voldgiftsretten har mulighed for at anvende de lovvalgsregler, der er gældende på voldgiftsstedet. Samtidig har parterne altid – herunder efter, at voldgiftssagen er indledt – mulighed for selv at aftale, efter hvilke materielle retsregler tvisten skal afgøres.

Justitsministeriet finder, at den regel i ICC's Procesreglement, som arbejdsgruppens forslag bygger på, er meget vidtgående og ikke egnet som grundlag for en udfyldende lovregel, dvs. en regel, som skal anvendes, når parterne *ikke* har behandlet spørgsmålet om lovvalg i deres aftale.

Justitsministeriet finder endvidere, at en løsning som den svenske, hvorefter en tvist, der afgøres ved voldgift i Danmark, i mangel af anden aftale altid skal afgøres efter dansk materiel ret, eller som den norske, hvorefter en tvist, der afgøres ved voldgift i Danmark, i mangel af anden aftale altid skal afgøres efter de retsregler, der udpeges af danske lovvalgsregler, heller ikke vil være hensigtsmæssig. Efter Justitsministeriets opfattelse er der således en risiko for, at udenlandske parter vil finde voldgift i Danmark mindre attraktiv, hvis voldgift i Danmark automatisk indebærer, at dansk materiel ret eller danske lovvalgsregler skal anvendes i alle tilfælde, hvor parterne – ved en forglem-melse eller på grund af manglende enighed – ikke har aftalt noget om lovvalget.

Det bemærkes i den forbindelse, at den foreslåede regel om lovvalg kan fraviges ved aftale, og der er så-

ledes ikke noget til hinder for, at parterne *aftaler* at anvende en lovvalgsregel som reglen i ICC's Procesreglement. I mangel af en udtrykkelig aftale enten om, hvilke *lovvalgsregler* voldgiftsretten skal anvende, eller hvilke *materielle retsregler* voldgiftsretten skal anvende, bør voldgiftsretten imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse bruge de lovvalgsregler, som voldgiftsretten finder anvendelige, hvilket som nævnt svarer til ordningen efter UNCITRAL's modellov.

Med hensyn til *forlig* kan Justitsministeriet tilslutte sig, at muligheden for en forligsmæssig løsning af en voldgiftssag bør fremmes gennem en bestemmelse om, at voldgiftsretten efter anmodning fra en part ved kendelse kan stadfæste et forlig, der indgået for voldgiftsretten. En sådan kendelse vil have samme retsvirkninger som andre voldgiftskendelser og kan således bl.a. tvangsfuldbyrdes.

Justitsministeriet kan i relation til spørgsmålet om *formkrav til voldgiftskendelser* tilslutte sig, at voldgiftskendelsen skal være skriftlig og som udgangspunkt underskrevet af samtlige voldgiftsdommere. Voldgiftskendelsen bør endvidere være dateret og angive, hvor voldgiften har fundet sted. Justitsministeriet er endvidere enig i, at voldgiftskendelsen skal være begrundet, medmindre parterne har aftalt andet eller der er tale om en voldgiftskendelse, der stadfæster et forlig, der er indgået for voldgiftsretten.

Justitsministeriet har i lyset af Retsplejerådets bemærkninger om digitale meddelelser og digitale signaturer overvejet, om der er behov for i voldgiftsloven at medtage en generel bestemmelse om digital kommunikation. Justitsministeriet har imidlertid ikke fundet behov herfor, og lovforslaget indebærer ingen hindringer for digital kommunikation i den udstrækning, parterne og voldgiftsretten måtte ønske det i forbindelse med voldgiftssagens behandling. Det er som udgangspunkt parterne selv, der bestemmer, om og på hvilken måde digital kommunikation skal benyttes under voldgiftssagens behandling.

I forhold til domstolene vil retsplejelovens regler om digital kommunikation med domstolene finde anvendelse, når de træder i kraft, jf. herved lov nr. 447 af 9. juni 2004 om ændring af retsplejeloven, konkursloven, lov om skifte af dødsboer og lov om skifte af fællesbo mv. (Digital kommunikation i retsplejen, kendelser med begrænset sagsfremstilling, regler om vidneforvarede mv.).

Med hensyn til den foreslåede regel om, at voldgiftskendelsen skal være skriftlig og underskrevet af voldgiftsdommerne, forudsætter Justitsministeriet, at en voldgiftskendelse i digital form kan opfylde disse krav, hvis der er tilstrækkelig sikkerhed for, at vold-